

serveis a la CIUTADANIA



FEDERACIÓ DE SERVEIS A LA CIUTADANIA

Especial Congrés

Via Laietana 16 • 08003 Barcelona

www.ccoo.cat/fsc

Realitzat el 1r congrés: la federació de serveis a la ciutadania de CCOO ja és una realitat



El passat dia 17 de març, a Barcelona, es va realitzar el primer congrés, congrés constituent, de la Federació de Serveis a la Ciutadania de CCOO de Catalunya, prèviament durant la tarda del dia 16 tant la FSAP com la FCT van realitzar els seus darrers congressos on es va aprovar de manera definitiva el procés de fusió que es va realitzar el dia següent.

El congrés constituent de la FSC de Catalunya ha estat una fita històrica del sindicalisme de classe, del sindicalisme de CCOO, per el que significa en el procés de generar estructures sindicals fortes i fermes que permetin afrontar amb les millors garanties els canvis socials i econòmics que de manera constant es produeixen al nostre país i així poder ser una eina útil en la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores.

El congrés constituent de la FSC ha estat un èxit, tant en la seva realització, desenvolupament com en les conclusions, especialment per l'altíssim nivell de consens en la discussió de ponències on sols van arribar a votació del plenari 3 esmenes, així com en la discussió de les resolucions del congrés de les quals cal ressaltar la unanimitat total en la resolució presentada en suport als companys i companyes de la secció sindical intercentres de l'empresa ONCE així com la denúncia de les pràctiques antisindicals i antidemocràtiques de l'empresa; i finalment l'altíssim grau de consens i acord que va significar el fet d'una única candidatura a la secretaria general del company Jose Luis Moure i a la comissió executiva.

El congrés ja ha passat ara cal continuar seguir avançant en la defensa dels drets dels treballadors i les treballadores i d'uns serveis a la ciutadania de qualitat.

El 1r. Congrés de la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) de CCOO de Catalunya, que organitza a més de 40.000 treballadors i treballadores i més de 6.000 delegats i delegades de 13 sectors d'activitat econòmica diferents, ha estudiat les conseqüències de l'actual crisi a nivell català i l'itinerari de les mesures econòmiques, polítiques i socials que s'han dut a terme fins a l'actualitat i ha acordat la següent:

RESOLUCIÓ

La nostra federació neix amb vocació d'amollar-nos als canvis. Amb capacitat de desenvolupar una política sindical basada en la gestió equilibrada dels nostres recursos i de fer propostes concretes davant dels reptes que té avui la nostra societat. Una federació forta en la negociació i la mobilització que no es manté impassible davant dels problemes que tenen els treballadors i treballadores de Catalunya i que actua i actuarà en la defensa dels nostres interessos com a interlocutors vàlids i legítimats que som.



En l'actual context econòmic, marcat per una crisi alimentada a nivell global, la FSC està en condicions de donar respostes i cercar solucions als problemes en què es troben els treballadors i treballadores sota un únic i potent fil conductor: la utilitat. Una crisi que apareix en un moment d'extensió i intensificació dels processos d'organització del treball i de les empreses i que coincideix amb un model de creixement econòmic i de competitivitat esgotats. Aquesta realitat posa de manifest la necessitat d'un canvi urgent per un nou model de creixement productiu que sigui sostenible i estigui basat en la qualitat dels productes i serveis, en la qualitat de les condicions de treball i en l'eradicació de les desigualtats, de manera que garanteixi un nou i millor desenvolupament de l'estat social del benestar i que acceleri l'aplicació de nous serveis comunitaris i personals com a pilars d'una nova economia; un nou cicle econòmic, polític i social que ha d'acompanyar-se de més drets socials i de ciutadania i de fortes polítiques públiques.

Necessitat d'un nou model econòmic i social

Per al nostre sindicalisme, de caràcter sociopolític, en totes les seves vessants d'intervenció, ha estat primordial l'articulació d'una estratègia sindical que ha anat girant sobre un mateix objectiu: exigir i provocar un canvi en el model econòmic del nostre país, entenent que aquest canvi també ha de tenir una repercussió directa en el nostre model social.

Des de la FSC contribuïrem en la batalla de les idees pel que fa a aquest nou i necessari model econòmic, alimentant i defensant els valors de la solidaritat i la democràcia, sense fer distincions per qüestió d'origen, edat o gènere. Per aquest motiu assumim totes les reivindicacions que, de manera directa o indirecta, afecten a la vida del conjunt de treballadors i treballadores, en l'afirmació del paper fonamental i insubstituïble que la CONC té en el desenvolupament d'una societat democràtica.

Avui, és més necessari que mai donar resposta a la diversitat de situacions en què es troba la població treballadora i saber donar respostes a les necessitats concretes de la nostra societat. Per aquest motiu el debat encetat sobre el finançament autonòmic i la concreció dels recursos per a fer front a les necessitats del nostre país és imprescindible que es solucioni en positiu, per aconseguir més cohesió social i una major competitivitat sostenible de l'economia catalana.

Som conscients de que el conflicte social neix d'una mala distribució de la riquesa, i que aquest s'agreuja quan s'apliquen polítiques fiscals regressives i una inadequada política de despesa pública. Per això, volem posar de manifest la necessitat de defensar un nou model de finançament autonòmic davant d'un sistema fiscal insuficient i gens progressiu que no dona resposta a la greu situació econòmica que estem vivint, i canviar-lo per un altre que doni prioritats a les inversions en transports de proximitat, que aposti per mecanismes descentralitzats de gestió de les infraestructures de caràcter públic, que sigui socialment just i progressiu, que es coordini amb iniciatives privades sense renunciar al caràcter públic dels serveis, que creï ocupació de qualitat i estable, i que sigui sostenible econòmicament i socialment parlant.

Canvis en l'organització del treball i en els servis públics



Darrera d'aquests canvis econòmics i socials sempre han estat determinants les innovacions tecnològiques. Hem de ser conscients de les oportunitats que la innovació brinda a les empreses i a la societat en general en els processos productius per a millorar la seva productivitat, però no totes les "innovacions" han de ser de caràcter tecnològic, també l'organització del treball és fonamental. El temps de treball, com a element prioritari del desenvolupament d'una activitat remunerada, que està estretament relacionat amb la càrrega de treball i tots els altres factors que el desenvolupen, ha de poder-se gestionar des de la pròpia dimensió de la negociació col·lectiva i l'acció sindical.

Els canvis produïts en el model productiu ens han dut a la superació teòrica dels sistemes clàssics d'organització del treball, però encara es practiquen sistemes manifestament millorables que volen controlar el producte i el mercat. Hem passat d'un model de producció integrada a unes formes de treball descentralitzades i en xarxa que són una nova oportunitat per al sindicalisme de classe i confederal, però que també ens obliga a cercar nous espais d'intervenció i noves maneres d'organitzar-nos en els centres de treball.

La flexibilitat organitzativa d'horaris i jornades ha estat una gran innovació en els processos productius, perquè ha permès millores de productivitat. Però la flexibilitat ha de ser pactada i gestionada conjuntament per empreses i representants dels treballadors i treballadores.

La flexibilitat en la gestió del temps de treball pot aportar una millora de la mobilitat dels treballadors als centres de treball i alhora una gestió més eficient dels recursos públics de mobilitat. Aquesta flexibilitat pot ser un bon instrument per fer compatible el funcionament de les empreses i els usos de les ciutats.

La formació: element estratègic

La formació i la millora dels les competències professionals són pilars fonamentals per garantir la viabilitat futura del mercat de treball. Implica una millora continua en la productivitat i la competitivitat de les empreses i administracions i fa possible majors nivells de qualificació i coneixement, posant de manifest la relació efectiva entre la negociació col·lectiva, els sistemes de qualificació professional i les formes d'organització del treball.

La formació s'ha d'entendre com a una mesura i una eina de protecció dels treballadors i treballadores que permet l'adaptació als canvis tecnològics i productius.

Defensa del sector públic

El paper dels poders públics i de les diferents administracions que actuen a Catalunya, posen en evidència la necessitat de modernitzar l'Administració pública i la importància d'allò públic com a element fonamental en una societat que vol avançar cap a nivells d'excel·lència en el seu conjunt. Per això defensem un model de servei públic ampli, prestat preferentment per personal contractat directament per les administracions públiques, que garanteixi la universalitat, la qualitat i l'eficàcia en la seva gestió.

Defensem una ciutadania inclusiva, que reconegui el valor del treball. Que contempli la diversitat de les persones i la universalitat, que situï a les persones en la centralitat de la vida social, política i econòmica i que entengui que els àmbits públic i privat estan plenament relacionats.

La despesa pública en educació, sanitat, habitatge, infraestructures, serveis socials o dependència juguen un paper fonamental en la cohesió social. Factors que són determinants en la competitivitat de l'economia, però també en tot allò que té a veure amb la lluita contra les discriminacions.

El sindicalisme modern ja no disputa exclusivament els costos laborals, sinó que intervé en l'àmbit sociopolític de la classe assalariada. Per això és necessari un reforçament del paper del diàleg social, la participació institucional, la concertació social, la negociació col·lectiva i la col·laboració social de sindicats i empresaris en les polítiques públiques.

En aquest sentit cal destacar que l'EBEP ha donat un pas endavant al sindicalitzar la negociació col·lectiva de les matèries comunes, exclouent als sindicats corporativistes i a les candidatures d'independents que no ostentin com a mínim



un 10% de la representació en el conjunt dels empleats/des públics. Per això considerem que en aquests moments és més necessari que mai un acord per a la constitució de les meses de negociació entre CCOO i la UGT, com a sindicats de classe i més representatius de Catalunya, com ja s'ha fet en d'altres comunitats autònomes.

Cal recordar també que no poden haver-hi meses sectorials, fins que no s'hagi esgotat la negociació a la mesa general de matèries comunes, i que aquestes meses sectorials tenen caràcter tècnic i no vinculant i han de dependre sempre d'una mesa general, que és la que aprova o no la seva creació.

Negociació Col·lectiva

En aquests moments de crisi, crisi que cal recordar que els treballadors/es no som els responsables de la mateixa, s'estan alçant veus des de la patronal i d'altres sectors, per exemple les declaracions del President Montilla, que estan plantejant una "sortida" de la mateixa basada en els sacrificis que tots nosaltres hem de fer: reforma del mercat laboral abaratint els costos dels acomiadaments, congelacions salarials, disminució dels costos de la seguretat social per part de les empreses, treballar més i continuar cobrant el mateix, no reconeixement de la previsió de l'IPC del 2009 en el 2%, no compliment de les clàusules de revisió salarial, i dels increment retributius corresponents a aquest any.

Des de la FSC ens definim absolutament en contra d'aquestes propostes que en definitiva no son cap solució a la crisi que estem patint. D'una vegada per totes s'ha d'aprofitar l'actual situació per a transformar el model productiu de Catalunya i

l'Estat Espanyol, apostant per a una millor qualificació professional, per a la millora tecnològica en les empreses i pels sector productius no basats en la especulació financera i de la construcció. Hem de sortir d'aquesta crisi fent un pas endavant que ens acosti a les economies europees més desenvolupades, i no en unes sortides que ens apropin al model xinès (baixos costos salarials i pocs drets sociolaborals).

És per això que emplacem a les patronals en ser també corresponsables en aquests canvis en positiu, fent polítiques d'inversió adequades, en lloc que continuïn fent el que fins ara han fet, l'abaratiment dels costos de la contractació de personal, i no apostant per unes condicions de treball de qualitat.

Nous espais d'autonomia personal

La conciliació de la vida personal i laboral, el bon govern dels temps de treball, la participació en la presa de decisions, la flexibilitat pactada, les polítiques d'igualtat, la no discriminació, la igualtat d'oportunitats, el desenvolupament de la llei integral contra la violència de gènere i l'atenció a la diversitat en els llocs de treball són espais propis de la negociació col·lectiva que han d'anar ampliant i enriquint el catàleg de nous drets personals i sindicals en els centres de treball d'àmbit públic i privat.

El conflicte social

Qualsevol proposta que es plantegi per un projecte nacional per Catalunya, ha de tenir en compte que ha de ser útil a la ciutadania, s'ha de preguntar per la realitat dels ciutadans d'avui i com seran els ciutadans de demà, però també haurà de plantejar-se quin serà el sentiment de pertinença a Catalunya, quines forces determinaran el tipus de societat i quin serà el paper de l'economia i el mercat de treball en aquest escenari.

Si la construcció nacional i social de Catalunya s'ha de fonamentar en un únic projecte, fruit d'un intern debat que esdevingui el fil conductor de la nostra realitat per poder consolidar vincles de pertinença i drets socials, també necessitarem analitzar com podrem utilitzar la força que avui tenen els conflictes per avançar en termes nacionals i socials. Aquest és el repte fonamental que tenim les organitzacions socials i polítiques d'esquerres davant d'una major iniciativa de la dreta i dels poders econòmics i aquest serà un dels papers fonamentals que desenvoluparà la nova i forta Federació de Serveis a la Ciutadania de Catalunya.

Barcelona, 17 de març de 2009

